

Ilo Herrassa väkevyytemme

Neh. 7:66-8:18

7:66. Kaiken kaikkiaan seurakuntaa oli neljäkymmentäkaksituhatta kolmesataakuusi-kymmentä henkeä

67. sekä heidän palvelijansa ja palvelijattensa, joita oli seitsemäntuhatta kolmesataakolmekymmentäseitsemän. Lisäksi mukana oli kaksisataaneljäkymmentäviisi laulajaa, miehiä ja naisia.

68. Kameleja heillä oli neljäsataakolmekymmentäviisi ja aaseja kuusituhatta seitsemänsataakaksikymmentä.

69. Osa sukujen päämiehistä antoi lahjoja rakennustyötä varten. Käskynhaltija antoi rahastoon tuhat kultadrakhmaa, viisikymmentä pirkotusmaljaa ja viisisataakolmekymmentä papinpukua.

70. Muutamat sukujen päämiehistä antoivat rakennusrahastoon kaksikymmentätuhatta dareikkia kultaa ja kaksituhatta kaksisataa minaa hopeaa.

71. Muu kansa antoi yhteensä kaksikymmentätuhatta dareikkia kultaa ja kaksituhatta minaa hopeaa sekä kuusikymmentäseitsemän papinpukua.

72. Koko Israel, papit, leeviläiset, portinvartijat, laulajat, temppeleipalvelijat ja kansa, asettui asumaan kaupunkeihinsa. Kun tuli seitsemäs kuukausi, israelilaiset asuivat jo kaupungeissaan.

8:1. Silloin koko kansa kokoontui yhtenä miehenä Vesiportin edustalla olevalle aukiolle ja Esraa, kirjanoppinutta, pyydettiin tuomaan Mooseksen lain kirja, jonka Herra oli antanut Israelille.

2. Seitsemännen kuun ensimmäisenä päivänä pappi Esra toi lain kansankokouksen eteen, miesten ja naisten, kaikkien, jotka kykenivät ymmärtämään, mitä kuultiin.

3. Hän luki sitä Vesiportin edustalla olevalla aukiolla päivänkoitosta puolipäivään saakka miesten ja naisten edessä, kaikkien, jotka kykenivät ymmärtämään, ja koko kansa kuunteli lain kirjan lukemista.

4. Esra, kirjanoppinut, seiso i puukorokkeella, joka oli tehty tätä tarkoitusta varten. Hänen vierellään oikealla puolella seisoivat Mattitja, Sema, Anaja, Uuria, Hilkiä ja Maa-

seja ja vasemmalla puolella Pedaja, Miisael, Malkia, Haasum, Hasbaddana, Sackarja ja Mesullam.

5. Esra avasi kirjan koko kansan nähden – hän näet seiso i kansaa ylempänä – ja kun hän avasi sen, koko kansa nousi seisomaan.

6. Esra ylisti Herraa, suurta Jumalaa, ja kaikki kohottivat kätensä ylös ja vastasivat: "Aamen, aamen!" Ja he kumartuivat kasvoilleen maahan rukoilemaan Herraa.

7. Sitten Jeesua, Baani, Seerebja, Jaamin, Akkub, Sabbetai, Hoodia, Maaseja, Kelita, Asarja, Joosabad, Haanan, Pelaja ja muut leeviläiset opettivat kansaa ymmärtämään lakia, ja kansa seiso i paikoillaan.

8. He lukivat Jumalan lain kirjaa selkeästi ja selittivät sitä niin, että luettu ymmärrettiin.

9. Maaherra Nehemia, ylipappi Esra, kirjanoppinut, ja leeviläiset, jotka opettivat kansaa, sanoivat koko kansalle: "Tämä päivä on pyhitetty Herralle, teidän Jumalallenne. Älkää murehtiko älkääkään itkekö." Koko kansa näet itki kuullessaan lain sanat.

10. Nehemia sanoi vielä: "Menkää ja syökää rasvaisia ruokia ja juokaa makeita juomia. Lähettäkää maistiaisia niillekin, joilla ei ole mitään valmistettuna. Tämä päivä on pyhitetty meidän Herrallemme. Älkää siis olko murheissanne, sillä ilo Herrassa on teidän väkevyytenne."

11. Myös leeviläiset rauhoittivat kansaa ja sanoivat: "Rauhoittukaa, sillä tämä päivä on pyhä. Älkää enää olko murheissanne."

12. Niin kaikki lähtivät syömään ja juomaan. He lähettivät maistiaisia ja viettivät suurta ilojuhlaa, sillä he olivat ymmärtäneet, mitä heille oli julistettu.

13. Seuraavana päivänä kaikki Israelin sukujen päämiehet, myös papit ja leeviläiset, kokoontuivat Esran, kirjanoppineen, luo opiakseen ymmärtämään lain sanoja.

14. He huomasivat lakiin kirjoitetun, että Herra oli Mooseksen kautta käskenyt israelilaisten asua lehtimajoissa seitsemännessä kuussa pidettävän juhlan aikana

15. ja että kaikkiin heidän kaupunkeihinsa, myös Jerusalemiin, oli vietävä sana ja kuulutettava: "Menkää vuorille ja tuokaa öljypuun, metsäöljypuun, myrtin, palmun ja muiden lehtevien puiden oksia ja tehkää niistä lehtimajoja, niin kuin on kirjoitettu."

16. Niin kansa lähti, toi oksia ja teki lehtimajoja kukin talonsa katolle ja pihalleen. Niitä tehtiin myös Jumalan temppelin esipihoille sekä Vesiportin aukiolle ja Efraimiportin aukiolle.

17. Kaikki vankeudesta palanneet, koko seurakunta, tekivät lehtimajoja ja asuivat niissä. Näin israelilaiset eivät olleet tehneet sitten Joosuan, Nuunin pojan, aikojen, ja kaikkialla vallitsi hyvin suuri ilo.

18. Jumalan lain kirjaa luettiin joka päivä, ensimmäisestä päivästä viimeiseen asti. Juhlaa vietettiin seitsemän päivää, ja kahdeksantena päivänä pidettiin juhlakokous säädetyllä tavalla.

Oletko iloinen?

Oletko sinä iloinen? Mitä ilo oikeastaan on? Mistä se pulppuaa? Miten voisi iloita aina? Mitä on ilo Herrassa ja miten se eroaa tavanomaisesta ilosta?

Meitä suomalaisia ei voi syyttää liiasta iloisuudesta. Asumme maassa, jota kutsutaan maailman onnellisimmaksi, mutta kun katselee suomalaisten ilmeitä, niin eipä niissä juuri hymyä tai iloisuutta näy, päin vastoin tänä päivänä pahoinvointi on lisääntynyt huolestuttaviin mittasuhteisiin asti. Kaikenlaisiin terapioihin on pitkät jonot. Ilmaisuu "Otetaan ilo irti elämästä" tarkoittaa, että aletaan juhlimaan tai jollain muulla tavalla pitämään hauskaa. Mutta kun keinoksi usein valitaan alkoholi tai huumeet, niin lopputulos on se, että ilo irtoaa pois elämästä. Toisaalta kaikenlainen halu juhlia kertoo siitä, että ihminen ei oikein jaksa elää ilman edes jonkinlaista iloa, vaikka se vaihtuisikin nopeasti pettymykseen. Jokainen ihminen kaipaa aitoa iloa elämäänsä.

Ilon olemus

Iloa etsimme usein työn tuloksista ja siitä, että meille tapahtuu jotain suurta ja ihmeellistä. Sellaisia tapahtumia ja kokemuksia elämässämme on kuitenkin aniharvoin, päinvastaisia sitäkin useammin. Ihmissuhteiden tasolla ilo on "kahvikuppi", jonka molemmin puolin istuu ihminen. He keskustelevat ja kokevat, että "tuohan ymmärtää minua ja minä häntä". Ilo on sydämen jakamista toisen kanssa. Kuitenkaan ihminen ei voi, vaikka haluaisikin, kaikkein syvintään toiselle ihmiselle jakaa. Vain Herra Jeesus Kristus kykenee meitä täydellisesti ymmärtämään. Siksi syvimiltään ilon salaisuus on rukous. Siinä ihminen saa avata koko sydämensä Herralle ja Herra avaa omansa rukoilijalle. Henkilökohtainen sydämen yhteys Jeesuksen kanssa onkin onnen ehto.

Tie aidon ilon omistamiseen kulkee kuitenkin surun kautta. Jumalan Pyhä Henki herättää ihmisen näkemään todellisen tilansa Jumalan edessä. Hän tulee totuuden tuntoon omasta elämästään eli synnin tuntoon. Juuri omantunnon herätys on tie sekä henkilökohtaiseen herätykseen että myös laajempaan herätykseen, josta tämän kertainen jaksomme Nehemian kirjaa kertoo.

Lain suojamuuri

Vaikka Nehemian näkyvä rakennustyö, Jerusalemin muurin rakentaminen olikin saatu päätökseen, hänen hengellinen työnsä kansan saattamiseksi syvemmin ymmärtämään Jumalan laki ja elämään sen mukaan, jatkui.

Luvussa 7 luetellaan pakkosiirtolaisuudesta palanneet. Heidän kokonaismääränsä oli hämmästyttävän pieni, noin 43 000, kun aikanaan kansaa oli ollut vähintään miljoona henkeä. Muurin valmistuminen oli niin innostava kokemus, että monet rikkaat antoivat runsaita lahjoja työn loppuun saattamiseksi. Luvun 7 lopussa annetusta tehtiin tili. Saatu kirjattiin ylös. Mutta Herra halusi antaa kansan jäännökselle enemmän kuin vain työn ja saavutuksen ilon.

Sanan opetus

Pappi Esra ilmestyy näyttämölle ja koko kansa kokoontuu "yhtenä miehenä", suuren yksimielisyyden vallitessa, kuulemaan Mooseksen lain opetusta. Opetus tapahtui ryhmissä ja niin, että luettu sana todella ymmärrettiin. Seurauksena oli, että kansa joutui synnintuntoon. He ymmärsivät, kuinka syvästi he olivat rikkoneet Jumalaa vastaan ja kuinka ankara on Jumalan laki sitä rikkovalle.

Synnintunnon synnyttämän murheen keskelle Nehemia julisti: *"Ilo Herrassa on teidän väkevyytenne."* Sanoilla hän halusi selittää kansalle, mikä on Jumalan lain syvin tarkoitus. Jumalan ilo on siinä, että ihmiset tekevät mielellään Hänen tahtonsa. Se taas on ilmaistu Jumalan laissa. Jumala iloitsee jokaisesta ilolla lakia noudattavasta. Vain olemalla kuuliainen Hänen sanalleen ihminen voi olla väkevä. Sanat: *"Sinun käskysi ovat minun ylistysvirteni"* (Ps.119:54) ilmaisevat samaa. Kun Pyhä Henki saa Jeesuksen veren tähden puhdistaa lain edessä syntejään katuva sydämen synnistä, samainen laki kirjoitetaan ihmisen sydämeen, niin että hän haluaa ilolla toimia sen mukaan. Niin hän on väkevä.

Herätys

Herätykset kiinnostavat kristittyjä suuresti varsinkin niitä, jotka ovat tulleet uskoon herätysten keskellä. He eivät oikeastaan koskaan voi lakata ikävöimästä herätystä eivätkä he voi tyytyä vähempään. Herätys on Jumalan työ. Sitä ei voi ihmisvoimin saada aikaan, vaikka evankeliumin julistus onkin ehdoton edellytys sille, että herätys voisi tulla.

Nehemian kirjan 8. luku on kuvaus herätyksen puhkeamisesta ja antaa siksi viitteitä siitä, millaisissa oloissa herätyksiä esiintyy. Erityisen merkittävää oli herätystä edeltänyt hengellisten johtajien oma hengellinen elämä ja siitä kummunnut voimakas uudistushanke. Pieni ja kurjissa oloissa karkotuksesta palannut joukko muovautui uudistuksen ja herätyksen seurauksena kansaksi, joka vaikuttaa yhä 2500 vuotta näiden tapausten jälkeen. Temppelein rakentaminen, Esran toiminta lain opettajana ja Nehemian työ kansallisena hengellisenä johtajana tarvittiin valmistamaan maaperää herätykselle.

Herätys puhkesi yllättäen. Kansa kokoontui omasta halustaan Vesiportille ja pyysi, että sille luettaisiin Mooseksen lain kirjaa. Heitä ei oltu kutsuttu kokoon, he tulivat spontaanisti - vaikuttaja oli Pyhä Henki. Ehkä Pyhä Henki käytti siinä Esran ja Nehemian esimerkkiä, joka herätti heissä nälän ja tiedonhalun. Vaikka Esra ja Nehemia erosivat monella lailla toisistaan, yhteistä heille oli perusteellinen antautuminen Jumalalle ja Hänen sanansa totteleminen. He eivät vain opettaneet sanaa, vaan elivät sanasta ja sen alla. Nehemian toiminta muurin rakentamiseksi oli myös ollut voimakasta osoitusta Jumalan voimasta. Kaikki näitä asioita Pyhä Henki lienee käyttänyt herättäessään ihmisissä halun oppia Jumalan sanaa.

Sanan opetus

Joukko jaettiin niin, että jokainen pääsi todella ymmärtämään luetun. Esra luki ja leeviläiset selittivät (väänsivät rautalangasta) luetun sisällön ihmisille eli sovelsivat sen kuulijoihinsa. Lain lukemista seurasi mullistava tunnereaktio. Joukko puhkesi valittamaan ja itkemään

Ymmärrys ja parannus

Itkua ja tunnekuohua voidaan toki sada syntymään monella tavalla. Lataamalla kokouksen ilmapiiri sopivilla odotuksilla, käyttämällä musiikkia ja kertomalla sopivia liikkuttavia tarinoita, ihmiset on toki mahdollista saada itkemään, ilman että kysymys on vähääkään herätyksestä. Koska herätykseen sitä ikävöivien kokemuksen mukaan kuuluvat parannuksen kyyneleet, puhujilla voi olla tiedostamaton kiusaus saada kyneleet esiin melkein millä keinoin tahansa.

Mutta Jerusalemin kokouksen itku ei johtunut manipuloivasta tekniikasta vaan siitä, että ihmiset ymmärsivät luetun. Kun Pyhä Henki avasi ihmisten ymmärryksen, seurauksena oli itku ja valitus. Todellinen, ihmiselämää muuttava herätys voi tapahtua vain silloin kun Pyhä Henki avaa ihmisten ymmärryksen tajuamaan lain kauhistavuuden ja evankeliumin sisällön.

Todellinen muutos tapahtuu tietyssä järjestyksessä. Se on ymmärrys, omatunto, tunne ja tahto. Jumalan sanan ymmärtäminen herättää omantunnon. Syyttävä omatunto synnyttää ahdistavat tunteet ja anteeksi saanut omatunto ilon. Tunteet taas voivat johtaa tahdon suunnan muutoksiin, jotka näkyvät elämänmuutoksena.

Kansa oivalsi Pyhän Hengen vaikutuksesta, että sen synnit ja laiminlyönnit olivat olleet käsittämättömän raskaita. Se oli todellista surua omasta tilasta, ei itsesääliä, sillä itsesääli on ylpeyden syntiä eikä siitä ole tietä iloon ilman todellista synninsurua. Reaktio oli niin voimakas, että Nehemia ja Esra huolestuivat tilanteesta ja alkoivat lohduttaa kuulijoita evankeliumin sanalla: *"Ilo Herrassa on teidän väkevyytenne!"* Terve synnintunto ei ole koskaan kaukana ilosta, sillä se on aina armollisen ja ihmisten pelastusta etsivän Jumalan synnyttämää. Pian kansa alkoi iloiten juhlimaan.

Elämän muutos

Aitoa herätystä seuraa myös elämän uudistuminen, joka ulottuu yhteiskunnan uudistumiseen asti. Pelkkä uskonnollinen into ei muuta yhteiskuntaa. Välittömät vaikutukset eivät tosin aluksi näyttäneet kovin dramaattisilta. Alettiin viettää lehtimajan juhlaa. Vanhaan seremoniaan palaaminen merkitsi tietoista halua palata lähteille, Jumalan sanaan. Mitä enemmän sanaa tutkittiin, sitä syvemmiksi kävivät sen vaikutukset.

Vähän yli kolmen viikon kuluttua kokouksesta kokoonnuttiin syväkyntöön vieneeseen parannuskokoukseen (9:1-3), joka pitkän raamatunluvun jälkeen sisälsi tunteja kestäneen yhteisen katumusrukouksen. Se taas johti sitovaan lupaukseen, johon Nehemia, papit ja kansa sitoutuivat. He lupasivat pitää Mooseksen lain (10:1-29) ja lähtivät välittömästi oikaisemaan tiettyjä vääryyksiä elämässään. (10:30-39) Pyhä Henki vaikutti syvällisen uudistuksen, sydämen- ja elämänmuutoksen.

Kristityn ilon aiheet

Millaisia ilonaiheita uskovalla kristityllä on tänään? Luettelen niitä:

1. Uskovalla on pelastuksen ilo, joka nousee kiitollisuudesta Jeesusta kohtaan, joka on kantanut meidän syntimme ristille, antanut meille synnit anteeksi, lahjoittanut meille täydellisen vanhurskautensa, jonka varassa pääsemme kirkkauteen, antanut meille uuden elämän Jumalan lapsina ja oman Pyhän Henkensä sydämiimme. Joka ainut päivä uskova saa kiitollisesti iloita saamastaan käsittämättömän suuresta pelastuksen lahjasta. Uskova saa siksi iloita pelastusvarmuudesta, joka ei ole varmuutta oman uskonsa riittävydestä vaan varmuutta Jumalan lupauksen pitävyydestä ja Jeesuksen pelastustekojen riittävydestä.

2. Uskovalla on ilo tulevasta päämäärästä, jonka hän on saanut perintönä Vapahtajan testamenttiliiton kautta. Pääsemme uuteen maahan ja uuteen taivaaseen. Saamme nähdä Herran kasvoista kasvoihin, sen Jeesuksen, joka jo nyt on kanssamme Pyhässä Hengessä.

3. Uskova iloitsee siitä, että hän saa edustaa Herraansa tässä pimeässä ajassa todistamalla. Saamme kehua Vapahtajaa, joka on meitä kohtaan sanomattoman hyvä. Todella rakkaasta on mahdoton olla vaiti.

4. Uskova iloitsee, kun näkee muidenkin tulevan uskoon ja pääsevän osalliseksi pelastuksesta. Joskus se ilo tuntuu jopa ylittävän sen ilon kun itse sai ottaa vastaan pelastuksen.

5. Uskova iloitsee nähdessään uskon sisaren tai veljen kasvavan uskossa. Hän iloitsee surunsa keskellä silloinkin, kun joku jo matkansa lopulla pääsee Herran luo.

6. Uskova iloitsee siitä, että saa tehdä kaikki tehtävänsä ei vain ihmisille vaan viime kädessä Herraa vasten. Hän tietää, että vähäisimmilläänkin rakkauden teoilla on iankaikkisuusmerkitys. Hän saa palvella Herra syödessään, juodessaan, nukkuessaan, valvoessaan, käydessään kouluaan, töissään, palvellessaan muita. Uskovalla on aitoa työniloa, joka ei johdu arvostuksen saamisesta tai palkan suuruudesta vaan hänen varsinaisesta Työnantajastaan Herrasta. Hänellä on palvelemisen ilo.

7. Uskovalle seurakunnan yhteys on ilon ja virkistykseen paikka ei vain siksi, että saa jakaa sydäntään muiden kanssa, vaan myös siksi, että Herra on aina myös läsnä omiensa kanssa.

8. Niin kummalliselta kuin saattaa kuulostaakin, uskova iloitsee saadessaan kärsiä vainoa Jeesuksen nimen tähden. Hän tietää kipujensa keskellä olevansa yhdessä Herran kanssa. Hän tietää, että vainon keskellä hänen todistustaan myös kuunnellaan.

9. Uskova iloitsee voidessaan jakaa ajallisista lahjoistaan muille. Hän tietää, että antaessaan pois hän ei köyhdy, vaikka pankkitilin saldo pienenee. Hän tietää jakavansa siitä, mitä on itse saanut lahjaksi Herran rikkauksista. Hän antaa omastaan lapsilleen, ystävilleen, seurakunnalleen ja köyhille.

10. Uskovalla on ilo ahdistusten ja vaikeuksien keskellä, koska hän tietää, että ne tulevat Herran kädestä ja niiden kautta hän saa parhaita siunauksia elämäänsä.

11. Uskovan päivittäisenä ilona on se, että Herra puhuu hänen sydämelleen niin kiipeitä totuuden ja nuhteiden sanoja kuin myös ihania armon sanoja. On onnea saada kuulla Herran ääni Jumalan sanan kautta.

12. Joskus uskova saa iloita myös siitä, että Herra saa vaikutetuksi hänessä pyhitystä, muutosta Kristuksen kuvan kaltaisuutta kohti syntitottumusten murtuessa, katkeruuden sulaessa, katkenneiden ihmissuhteiden korjautuessa, väsymyksen keskelle virratessa uuden voiman ja saadessaan kärsivällisyyttä vaikeuksien keskellä.

Kaiken edellä mainitun ilon taustalla on kiitollisuus saadusta sanomattomasta armosta. Ilo kulkee yhtä matkaa nöyryyden kanssa. Ilo ei ole vaatimus vaan etuoikeus. Herra tahtoo, että iloitsemme. Hän tietää, että tarvitsemme iloa.

Mitä on ilo Herrassa?

Ilmaisu ”Ilo Herrassa!” sisältää kuitenkin paljon enemmän kuin edellä luettelemani asiat. Mitä oikeastaan tarkoittaa iloitseminen Herrassa? Kaikki edellä luettelemani sisältyy ilmaisuun ”iloita Herrasta”. Mutta ilo Herrassa, Herran sisässä sisältää sen, että uskova iloittaa yhdessä Herran kanssa niistä asioista, joista Herrakin iloittaa, niin sellaisistakin asioista, jotka eivät suoranaisesti tapahdu uskovalle vaan itselleen Herralle.

Pyhän Kolminaisuuden ilo

Luukkaan 15. luvun kolmiosainen vertaus kadonneesta lampaasta, kadonneesta hopearahasta ja tuhlaajapojasta, kertoo, mistä Pyhä Kolminaisuus iloittaa. Kadonnan lampaan osuus puhuu Hyvästä Paimenesta, Jeesuksesta Kristuksesta, joka etsii kadotuksen tiellä olevaa syntistä. Etsiessään Hän joutuu kulkemaan saman tien kuin kadonnut lammas, Hän joutuu kantamaan eksyneen synnit ja taakat ristille ja itse eksyneen lampaan taivaalliseen kirkkauteen. Sitten Luukas tiivistää:

Minä sanon teille: samoin on taivaassa suurempi ilo yhdestä syntisestä, joka kääntyy, kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät parannusta tarvitse. (Luuk. 15:7)

Toisessa osassa kadottamaansa rahaa etsivä nainen kuvaa Pyhää Henkeä, joka evankeliumin sanan järjestelmällisellä julistuksella etsii ja tavoittaa kadonneen. Pyhän Hengen ilon Luukas tiivistää samoin: *Minä sanon teille: samoin on Jumalan enkeleillä ilo yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen. (Luuk. 15:10)*

Kolmannessa osassa isä odottaa poikaansa, joka kulkee omilla teillään tuhlaten isänsä perintöä hengellisesti kuolleena. Isä kuvaa Isää Jumalaa, joka odottaa, että Pojan ja Pyhän Hengen työn tuloksena lopulta taipuu parannukseen ja palaa Isän luo. Isän ilon Luukas tiivistää: *Tuokaa syöttövasikka ja teurastakaa se. Nyt syödään ja iloitaan! Sillä tämä minun poikani oli kuollut mutta heräsi eloon! Hän oli kadonnut, mutta nyt hän on löytynyt! Ja he aloittivat ilonpidon. (Luuk. 15:23-24)*

Jumalalle kaikkein suurin ilo on saada armahtaa ja pelastaa parannukseen taipuva syntinen ihminen. Se antaa Jumalalle kaikkein suurimman kunnian, sillä se on kokonaan Jumalan äärettömän armon teko. Siksi uskovalle on myös äärimmäisen tärkeää, että saamme nähdä syntisten tekevän parannuksen. Toisaalta se merkitsee

myös sitä, että uskova haluaa elää jatkuvassa parannuksessa matkallaan kohti kirkon kauden valtakuntaa.

Palvonnan ilo

Toinen asia, josta Jumala iloitsee tuli näkyviin Martan ja Marian kodissa. Kun Martta rakkaudesta Mestariinsa yritti valmistaa parhaan mahdollisen aterian, Maria istui vain Jeesuksen jalkojen juuressa ja kuunteli Jeesuksen puhetta. Jeesukselle tuotti suurta iloa, kun Marian sydän oli avoin Hänen äänelleen. Jumalalle tuottaa iloa, kun kuuntelemme Häntä. Avaamalla Raamatun voimme iloita yhdessä Jeesuksen kanssa. Hän iloitsee kuulevista korvista. *Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.* (Ilm. 2:7)

Palvelun ilo

Kolmas asia, josta Pyhä Kolminaisuus iloitsee, on palvelu, jota osoitamme Jeesukselle:

Jos joku minua palvelee, seuratkoon hän minua, ja missä minä olen, siellä myös minun palvelijani on oleva. Jos joku palvelee minua, niin Isä kunnioittaa häntä. (Joh. 12:26)

Tärkeää on huomata, että nämä kolme Jumalan ilon aihetta on pidettävä oikeassa järjestyksessä: Ensin parannus, sitten Jeesuksen puheen kuuntelu ja viimeksi palvelu. Ilman parannusta emme voi kuulla Herran ääntä, ja vasta sen kuultuamme voimme palvella oikealla asenteella. Jos palvelemme ilman että kuunnellen palvomme Herraa, väsymme ja katkeroidumme. Mutta palvonnasta liikkeelle lähtenyt palvelu tuottaa ilon Herralle.

Ilo Herrassa

Ilo Herrassa on siis osallisuutta Pyhän Kolminaisuuden iloon. Siinä me sielun silmillä ikään kuin hyppäämme Pyhän Kolminaisuuden sisään ja alamme Pyhässä Hengessä riemuita siitä rakkaudesta, jota Poika osoittaa Isää kohtaan ja siitä rakkaudesta, jolla Isä rakastaa Poikaa. Saamme Pyhässä Hengessä olla heidän ylitsepur-suavan rakkautensa sisällä. Silloin ilomme on pohjimmiltaan siitä millainen ja kuka Jumala on eikä enää vain niistä suurista lahjoista Häneltä pelastuksessa olemme saaneet osaksemme.

Pienen välähdyksen tästä saamme lukiessamme Jeesuksen sanat:

"Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, siitä että olet salannut nämä asiat viisailta ja älykkäiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Näin sinä, Isä, olet hyväksi nähnyt. Kaiken on Isäni uskonut minun haltuuni. Poikaa ei tunne kukaan muu kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, jolle Poika tahtoo hänet ilmoittaa." (Matt. 11:25-27)

*Niin kuin Isä on rakastanut minua, niin minäkin olen rakastanut teitä. Pysykää minun rakkaudessaani. Jos pidätte minun käskyni, te pysytte minun rakkaudessaani, niin kuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan. Olen puhunut teille näistä asioista, jotta **minun iloni olisi teissä ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi.*** (Joh. 15:9-11)

Iloitkaa aina Herrassa!

Raamatun kehoitus ”Iloitkaa aina Herrassa” sisältää asiallisesti sen, että suuntaamme sydämemme ja ajatuksemme Herraan. Kiitollisina kerromme Hänelle ne suuret lahjat, jotka olemme pelastettuina Häneltä saaneet ja sitten alamme ihmetellen katsella itse Herran rakkauden ja armon kirkkautta, joka loistaa Isän rakkaudessa Poikaan. Herran katselussa ilo valtaa meidät. Sitä ei tarvitse puristaa. Siksi katse Herraan niin kuin Heprealaiskirje toistuvasti kehottaa:

Juoskaamme kestävinä kilpailussa, joka on edessämme, katse kiinnitettynä uskon alkajaan ja täydelliseksi tekijään, Jeesukseen, joka edessään olevan ilon vuoksi kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istuu nyt Jumalan valtaistuimen oikealla puolella. (Hepr. 12:1-2)

Ilon voima

”Ilo Herrassa on teidän väkevyytenne.” (8:10) Uskovan ihmisen voima ei ole hengellisten lihasten pullistelua, sillä Jumalan voima pääsee vaikuttamaan parhaiten vain meidän oman heikkoutemme keskellä. Ilon olemukseen kuuluu luottamus Jumalaan ja Hänen väkevyyteensä, joka ilmeni Jeesuksen ylösnousemusvoimana. Siihen uskova pääsee osalliseksi Pyhässä Hengessä. Ilon voima on siksi siinä, että se osaa turvata siihen Herraan, jonka kanssa kaiken aikaa saa jakaa sydämensä ajatukset. Se on siis vakuuttuneisuutta toisen voimasta ja siksi se vapauttaa elämään myös Herran tahdon mukaan.

Machimoton ilo tuskan keskellä Pastori Ei'ichi Itoon kertomana

Oli kesä vuonna 1930. Olin vasta valmistunut teologisesta tiedekunnasta ja aloittanut evankelioimistyön Osakassa. Eräänä päivänä sai puhelun Machimoto -nimisen nuorukaisen äidiltä.

- Pastori, poikani on juuri viety sairaalaan, sillä hän on saanut pahat palovammat eri puolille ruumistaan. Hänen tilansa on erittäin kriittinen. Voisitteko rukoilla hänen puolestaan.

Nuorukainen oli kotoisin Kagoshimasta Kyusuulta. Hänen Osakassa asuvalla veljellään oli moottorikorjaamo. Machimoto halusi opiskella, mutta perhe oli köyhä, joten hän oli tullut veljensä korjaamoon töihin ja kävi samalla iltakoulua. Sinä päivänä hän oli ollut korjaamassa autoa, mutta kipinä oli aiheuttanut bensiiniräjähdyksen. Hän oli kautta koko ruumiinsa saanut pahoja palovammoja.

Kiiruhdin sairaalaan. Kun saavuin potilashuoneeseen, hänen koko ruumiinsa oli ympäriinsä siteisiin käärittynä. Tilanne oli äärimmäisen vakava. Kun olin vasta evankelioimistyötä aloittamassa, hätäännyin enkä oikein tiennyt, miten tällaisessa tilanteessa voisi lohduttaa kärsivää. Menin hänen viereensä. Hänen äitinsä ei ollut kristitty, mutta koska hän tiesi poikansa saaneen kasteen seurakunnassamme ja toimineen aktiivisesti nuorten piirin vastuunkantajana, hän oli soittanut minut paikalle. Äiti kääntyi poikansa korvanjuureen ja kertoi, että pastori Ito oli saapunut. Siteiltä poika ei kyennyt näkemään, vaikka silmät olivatkin auki. Hän lausui:

- Kiitos pastori Ito, kun tulit minua katsomaan.

Kun surkuttelin hänen karmeata tilaansa, hän sanoi:

- Pastori, laula halleluja!

Halleluja tarkoittaa Jumalan ylistämistä. Kokemattomana pastorina olin ällikällä lyöty. Miten näin onnettomassa tilassa voisi ylistää Jumalaa. Pikemminkin kai olisi ollut kiusaus kiro-

ta Jumalaa. Mutta nuorukainen pyysi minua laulamaan ylistystä Herralle. Se kertoo, miten ihana ja suurenmoinen on Kristuksen pelastaman asema.

Heti ei mieleeni tullut mitään virttä, jossa halleluja olisi esiintynyt. Mutta sitten muistin sunnuntai-iltojen evankelioimiskokouksissa käyttämämme laulun:

Olen Herrassa ja sydämeni iloitsee.
Kun saan vaeltaa edessäsi, sydän täyttyy.
Halleluja, halleluja!
Kun saan vaeltaa edessäsi, sydän täyttyy.

Sitä olimme usein laulaneet. Niin lauloin hänen korviensa vieressä siitä, miten Jeesus täyttää sydämemme ilolla. Kun emme elä ihmisten vaan Jumalan edessä, sydämemme löytää syvimmän tyydytyksen. Halleluja! Ylistämme Jumalan armoa.

Laulaessani omakin sydämeni liikuttui. Kun sitten katsoin hänen huuliaan, huomasin, että hänhän hyräili minun mukani. Kuolemaisillaan hän lauloi kiitosta Herralle. Neljäs säkeistö kuuluu:

Herran johdattava käsi on luja.
Pääsen lopulta Hänen valtakuntaansa.
Halleluja, halleluja
Pääsen lopulta Hänen valtakuntaansa

Oli ajallinen elämämme millaista tahansa, lopulta pääsemme perille Jumalan ihmeelliseen taivaalliseen valtakuntaan.

Kun laulu oli päättynyt, hän yllätti minut pyytämällä: - Etkö voisi laulaa vielä virren 'Jätä itsesi Herran käsiin'?

Kristityn elämän ihanuus alkaa Jumalan ylistämisellä. Suurenmoinen voitto on sitten, että saa jättää kaikki asiansa Herran käsiin.

Niin sitten lauloin virren. Siinä pyydämme, että Herra ottaisi meitä kädestä kiinni ja kuljettaisi oman tahtonsa tietä. Olkoon tie kuinka tuskallinen ja kivinen tahansa, haluamme kulkea Hänen tahdossaan. Anomme, että Herra antaisi meille sellaisen maljan kuin hän hyväksi näkee. Oli se katkera tai makea, suostumme siihen.

Tätäkin virttä Machimoto hyräili yhdessä minun kanssani. Olin todella hämmästynyt ja liikuttunut.

Yleensä hänen saamansa suuruusluokan palohaavat johtavat kuolemaan, mutta hän jäi henkiin ja pääsi lopulta kotiin sairaalasta. Mutta palovammojen vuoksi hänen vasen kätensä ja jalkansa eivät enää toimineet. Hän jäi pysyvästi vammaiseksi. Hän palasi myös seurakunnan yhteyteen eikä missään vaiheessa ilmaissut minkäänlaista katkeruutta siitä, että joutui viettämään vammaisen elämää. Päinvastoin hän toistuvasti kiitti Jumalaa.

Pari vuotta sen jälkeen pastori Toyohiko Kagawa aloitti ”Miljoona sielua Kristukselle” -nimisen liikehännän. Evankelioimiskampanjaa valmisteltiin seurakuntien välisellä kolmen päivän rukouskokouksella. Ensimmäisenä iltana puheen jälkeen juontaja kehotti paikalla olijoita rukoilemaan vapaasti. Ensimmäisenä äänensä korotti Machimoto rukoukseen:

- Taivaallinen Isä, kiitän sinua! Sinä rakastat Japania ja olet nostattanut tämän liikkeen, jossa tavoitteemme on miljoonan ihmisen pelastuminen. Toissa vuonna menetin palovamman vuoksi vasemman käteni ja vasemman jalkani toimintakyvyn, mutta kiitos Herra, että oikea käteni ja oikea käteni, silmäni ja korvani yhä toimivat. Haluan antaa ne sinun käyttöösi. Jos jotenkin voit käyttää minua pelastumattomien miljoonien hyväksi, niin johda minua tahtosi mukaan.

Tuon rukouksen myötä kokoontuneiden ylle laskeutui väkevä Herran läsnäolo ja rukouksen Henki. Saimme kaikki rohkaistuneina lähteä eteenpäin. Halleluja Herralle laulava ja tiensä Herran käsiin laskeva usko on ihmeellinen lahja. Machimoto sai vielä elää muutamia vuosia, ennen kuin pääsi Herran luo. (1930)

Entä sinä?

Oletko sinä jo päässyt katselemaan Kristuksen kasvoja Jumalan sanan kautta? Ellet vielä, Herra etsii sinua, koska rakastaa sinua ja on kulkenut sinut pelastaakseen Golgatan tien ristin kärsimyksiin. Hänelle se oli ilo, koska siten sinua varten valmistettiin pelastus.

Jos tunnet jo Jeesuksen, Hän kutsuu sinua tänään iloitsemaan Herrassa. Hänessä löytyy loppumaton syy kiitokseen ja iloon, vaikka kokisit elämäsi nyt kuinka synkäksi tahansa. Ilo Herrassa on tarkoitettu myös sinulle voimaksi.